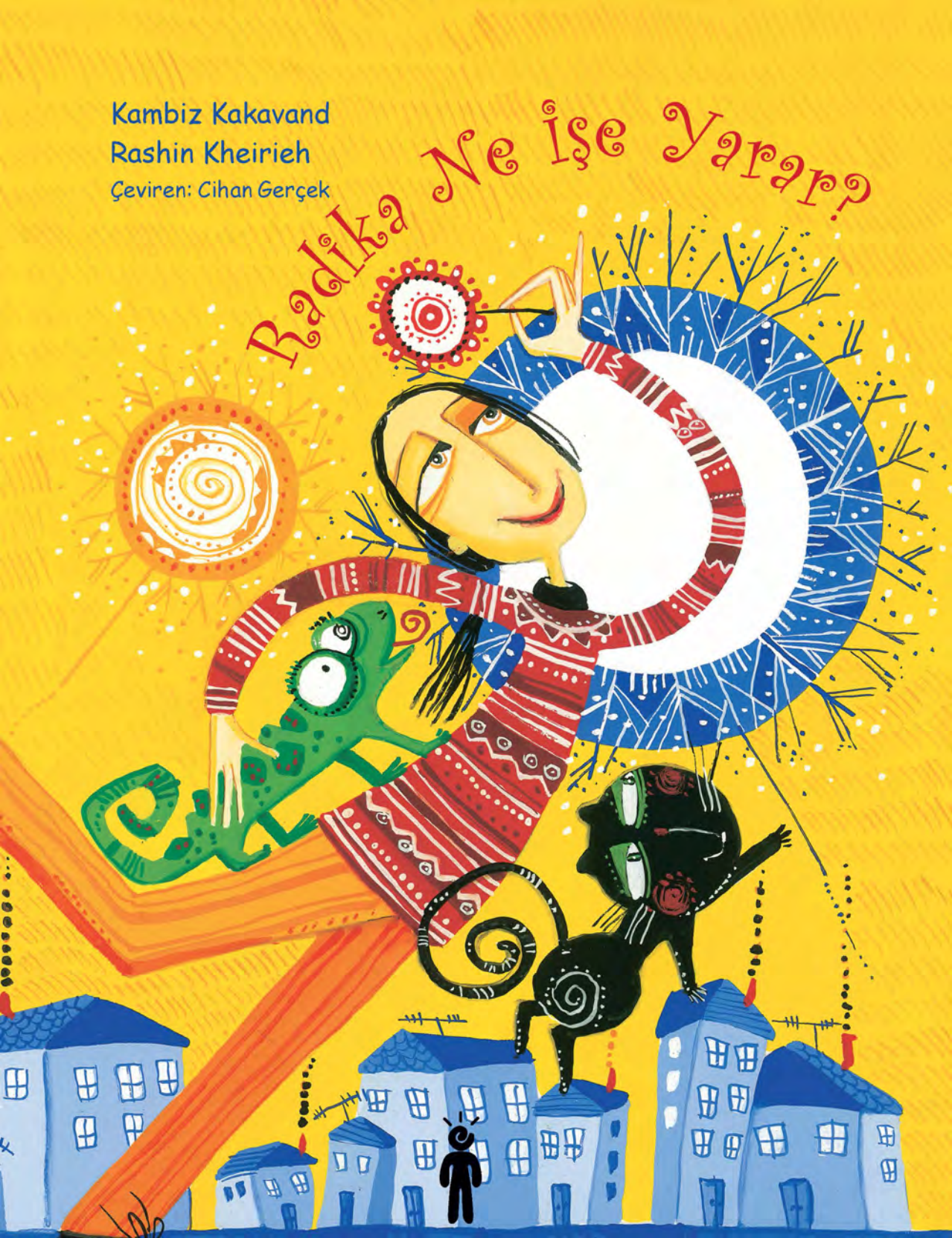
Kambiz Kakavand
Rashin Kheirieh
Çeviren: Cihan Gerçek

Radika Ne İşe Yarar?

Radika Ne İşe Yarar?

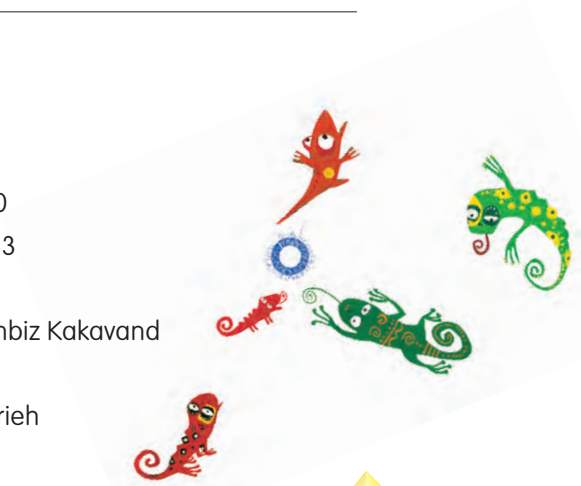
Kambiz Kakavand

Resimleyen: Rashin Kheirieh

Çeviren: Cihan Gerçek

evrensel çocuk kitaplığı

DOĞA BASIN YAYIN
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Tarlabaşı Blv. Kamerhatun Mah. Alhatun Sk. No: 25 Beyoğlu / İstanbul
T: 0212 255 25 46 F: 0212 255 25 87
www.evrenselbasim.com – cocuk@evrenselbasim.com – info@evrenselbasim.com

evrensel basım yayın 430
evrensel çocuk kitaplığı 33

Radika Ne İşe Yarar: Kambiz Kakavand

Resimleyen: Rashin Kheirieh

İngilizceden Çeviren: Cihan Gerçek

Birinci Basım: Ekim 2011

ISBN 978-605-4156-65-8

© Evrensel Basım Yayın 2011 - Sertifika No 11015

What Do Dandelions Do?
Originally Published by Shabaviz Publishing Company

Baskı: Ezgi Matbaası
Sanayi Caddesi Altay Sokak No: 10 Çobançeşme – Yenibosna / İstanbul
T: 0212 452 23 02 – 654 94 18
ezgimatbaa@mynet.com - www.ezgimatbaa.net

Havada hiç esinti yoktu. Bir radika tohumu yere düşmüştü, yapayalnızdı ve sabrı tükenmek üzereydi. Esinti çıksın, onu oradan götürsün diye düşlüyordu. Fakat hava durgundu ve hiçbir kıpırtı yoktu. Radika çok bunalmıştı.

O sırada bir taşın ardında beliriveren bir kertenkele, hızlı hızlı yürüyordu; acelesi var gibiydi.

Radika,Kertenkele'yi görünce sordu: "Günaydın Kertenkele. Nedir bu acelen?"

Kertenkele, "Günaydın Radika. Kurbağa'nın evine gidiyorum. Kurbağa'yla ben yarın gece Fare'nin evine davet edildik, ama Kurbağa'nın bundan haberi yok. Acele etmem gerekiyor, evi çok uzakta da!" diye cevap verdi.

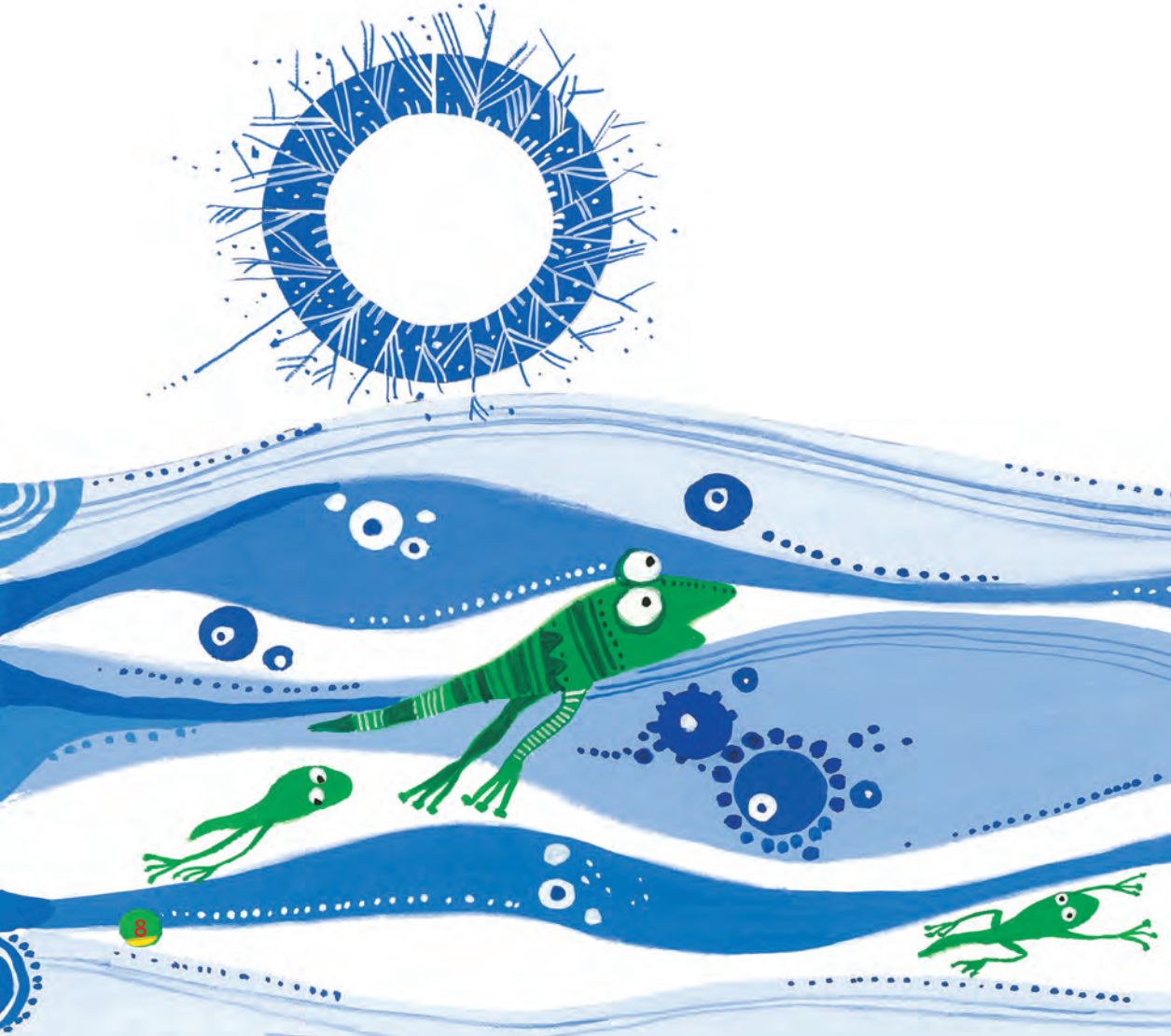
Radika oflayarak, "Rüzgâr esip beni havalandırırsa, erkenden kurbağanın evine varıp haberi ulaştırabilirim. Böylece senin de o kadar yolu tepmen gerekmez" dedi Kertenkele'ye.

Kertenkele de sıcaktan bunalmıştı. "Ah, bir esse rüzgâr!" diye söylendi.

Aniden dağların ardından hafif bir esinti geldi. Uğuldayarak Radika'yla Kertenkele'ye kadar ulaştı. Kertenkele başını eğerek kendini korudu, ama Radika kendini bıraktı rüzgâra. Esintiyle havalanan Radika, gökyüzüne yükseldi.

Radika rüzgârla gitti, gitti, ırmağın kıyısına vardı. Rüzgâr onu yere, ırmağın kıyısına indirdi. Sonra döndü, ırmağa doğru iteledi usulca. Radika yolculuğunu ırmağın üstünde sürdürdü.

Su yavaş yavaş götürdü onu. Suda fazla kalırsa yumuşak ve ince tüylerinin ıslanacağını biliyordu Radika. Öyle olursa bir daha uçamazdı. Tüyleri ıslanıyordu yavaş yavaş; Radika kaygıya kapıldı.

O anda Kertenkele'nin arkadaşı olan Kurbağa gördü onu. Doğruca Radika'ya yüzdü, sudan çıkardı, ırmağın kıyısında kuru bir yere bıraktı. Radika, kurbağaya teşekkür ettikten sonra, "Sana güzel bir haber getirdim. Yarın gece sen, Kertenkele'yle birlikte Fare'nin evine davetlisiniz" dedi.

Kurbağa çok sevindi, vırakladı: "Yarın gece davetliyim demek! Haber verdiğin için teşekkür ederim."

Tam Kurbağa ile konuşmaya niyetliydi ki, birden çıkan sert rüzgâr havalandırdı Radika'yı. Yükseldi de yükseldi Radika. Kurbağa gitgide uzaklaşmaya, küçülmeye başlamıştı. Sonunda o kadar aşağıda kalmıştı ki, Kurbağa görünmez olmuştu artık.

Rüzgâr Radika'yı havada fıldır fıldır döndürüp uzak diyarlara sürüklemişti. Çok çok uzaklara gitmiş, sonunda çiçeklerle dolu bir yere gelmişti. Her yer binbir renkli güzel çiçeklerle bezenmişti. O kadar ciciydiler ki, Radika neşeyle, "Ne güzel!" diye haykırdı.

Rüzgâr Radika'yı yere indirmeye başladı. İnerken çiçekleri selamladı yüksek sesle. Çiçekler de taç yapraklarını sallayarak karşılık verdiler. Sonra alçaldı Radika, bir gülün üstüne indi. Gül ona, "Ne güzelsin radika! Çiçek tarlasına hoş geldin," dedi.

Radika çiçeklere şaşkınlıkla bakarak, "Siz ne yapıyorsunuz burada? Neden bu tarladasınız?" diye sordu.

"Bal arılarını bekliyoruz," dedi gül, "gelip çiçek özümüzü alacaklar."

Radika etrafına bakındı ama bir tanecik olsun bal arısı göremedi.

"Arılar nerede?" diye sordu güle.

Gül bir parça sıkkındı.

"Arıların yuvası buradan epeyce uzakta. Yerimizi bilmiyorlar. Biz de gidip burada olduğumuzu söyleyemiyoruz," diye yakındı.

Bir an düşündü Radika, "Rüzgâr esip beni tekrar havalandırırsa, arıların yuvasına gider onları beklediğinizi söylerim," dedi.

Gül de ona, "Büyük bir incelik yapmış olursun," diye cevap verdi.

Onlar konuşurlarken rüzgâr döndü, Radika'yı yerden havalandırdı. Havalandırdığı gibi bal arılarının yuvasına kadar götürdü. Arıların yuvası büyük bir kovandı. Yapraklı, iri bir dala asılıydı. Kovanın çevresinde bir sürü bal arısı uçuşuyordu.

Radika alçaldı, ağacın gövdesinin dibine oturdu. Arılar onu görür görmez etrafına toplandılar. Radika çiçeklerle dolu tarlanın yerini söyledi arılara. Onlar da bu iyiliğinin karşılığında Radika'yı yerden alıp havaya kaldırdılar.

O sırada esmekte olan rüzgâr Radika'yı havada görünce yine alıp götürdü.

Radika havada daireler çiziyor, esintiyle dalgalanıyordu. Sonra aniden bir evin penceresinin önündeki bomboş bir saksıya düşüverdi.

Radika saksının içinde kısılıp kalmıştı. Rüzgâr ne kadar eserse essin, onun saksıdan çıkmasına yardım etmekten çok saksının içinde kalmasına neden oluyordu.

Epey bir zaman geçti. Radika'nın sabrı tükenmeye başlamış, çok bunalmıştı. Sonra birden pencere açıldı. Bir el uzandı ve boş saksıyı evin içine aldı.

Bir ozanın eviydi burası.

Ozan, Radika'yı görünce gülümseyerek, "Ne cici bir radika!" dedi.

Sonra onu aldı, şiir kitaplarının yanına koydu. Ardından saksıya sardunya ekti, saksıyı da yeniden pencerenin önüne yerleştirdi.

Radika şaşkın bir halde ozanın defteriyle kalemine bakıyordu.

Ozan döndü, Radika'nın yanına oturdu. Radika'yı avucuna aldı, usulca üfledi ona.

Radika esintiyle havalandı, bir an sonra yine ozanın avucuna indi.

Ozanı çok sevmişti.

"Ne iş yapıyorsun?" diye sordu Radika ozana.

Ozan gülümsedi Radika'ya ve, "Ozanım ben" dedi. "Benim işim şiir yazmaktır. Çevremdeki her şey için -ağaçlar, kuşlar, insanlar ve hatta radikalar için. Şimdi senin için de bir şiir yazacağım."

Ardından şiiri yazdı, Radika'ya okudu. Yine avuçlarının içine aldı onu, pencereyi açtı, Radika'yı gökyüzüne doğru üfledi.

Radika yeniden havadaydı, rüzgârla gökyüzünde süzülüyordu.

Artık gittiği her yere beraberinde götüreceği bir şiiri, bir de ezgisi vardı.

Rüzgârlarla
savrulurum
yeni yolculuklara.
Selamlarım hepinizi,
haberler veririm
çocuklara.

Minicik tüylerim
yumuşacıktır.
Güzel sözlerim
sıcacıktır.

Kuşlar gibiyim,
cici kuşlar gibi.
Nereye olsa
götürürüm
renkli öykülerimi.

